

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2008 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA Jolanta Sikorska (spr.)
	Sędzia WSA Lidia Serwiniowska
	Sędzia WSA Wanda Wiatkowska-Ilków
Protokolant	Aleksandra Rygielska

po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 18 listopada 2008 r.

sprawy ze skargi Wojewody ██████████

na uchwałę Rady Miejskiej w ██████████

z dnia ██████████ r. nr ██████████

w przedmiocie uchwalenia regulaminu określającego wysokość stawek i szczegółowe warunki przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz innych składników wynagrodzenia nauczycieli

- I. **stwierdza nieważność § 6 ust. 5, § 10 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 oraz § 11 zdanie pierwsze zaskarżonej uchwały;**
- II. **umarza postępowanie sądowoadministracyjne w pozostałym zakresie;**
- III. **orzeka, że zaskarżona uchwała w zakresie w którym stwierdzono jej nieważność nie podlega wykonaniu.**

Uzasadnienie

Wojewoda [REDAKTOWANE] wniósł w niniejszej sprawie skargę na uchwałę Rady Miejskiej w [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] Nr [REDAKTOWANE] w sprawie uchwalenia Regulaminu określającego wysokość stawek i szczegółowe warunki przyznawania dodatków do wynagradzania zasadniczego, szczegółowe warunki przyznawania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw oraz wysokości i warunki wypłacania nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy nauczycieli wszystkich stopni awansu zawodowego zatrudnionych w szkołach i placówkach oświatowych, dla których organem prowadzącym jest Gmina [REDAKTOWANE]

Powołując się na przepis art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), domagał się stwierdzenia nieważności:

- § 4 ust. 3 - z powodu istotnego naruszenia art. 30 ust. 6 pkt 1 oraz art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (j.t. Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.),

- § 6 ust. 4 - z powodu istotnego naruszenia art. 30 ust. 6 pkt 1 oraz art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela,

- § 6 ust. 5 - z powodu istotnego naruszenia art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela,

- § 8 - z powodu istotnego naruszenia art. 30 ust. 6 pkt 1 oraz art. 39 ust. 3 Karty Nauczyciela,

- § 10 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 - z powodu istotnego naruszenia art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela,

- § 11 - z powodu istotnego naruszenia § 5 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 181 ze zm.) oraz przepisów Kodeksu pracy - Rozdział II Oddział 3,

- § 13 ust. 4 - z powodu istotnego naruszenia art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela.

W uzasadnieniu podał, że na sesji w dniu 25 kwietnia 2008 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 30 ust. 6 i 6a, art. 34 ust. 1, art. 49 ust. 1 pkt 1 i art. 54 ust. 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta

Nauczyciela (j.t. Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.), zwanej dalej Kartą Nauczyciela, po uzgodnieniu ze związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli, Rada Miejska w [REDAKTOWANO] podjęła uchwałę Nr XXV111/191/08 w sprawie: uchwalenia regulaminu określającego wysokość stawek i szczegółowe warunki przyznawania dodatków do wynagradzania zasadniczego, szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw oraz wysokości i warunki wypłacania nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy nauczycieli wszystkich stopni awansu zawodowego zatrudnionych w szkołach i placówkach oświatowych, dla których organem prowadzącym jest Gmina [REDAKTOWANO]. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru w dniu 1 maja 2008 r. Podejmując w/w uchwałę Rada Miejska w [REDAKTOWANO] zrealizowała obowiązek jaki ustawodawca nałożył na organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego. W uchwale określiła wysokość stawek dodatków za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków, a także szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw oraz wysokość i warunki wypłacania nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy.

Wojewoda podkreślił, że normatywny charakter uchwały determinuje konieczność formułowania zawartych w niej regulacji jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, bez powtórzeń przepisów powszechnie obowiązujących zawartych w innych aktach normatywnych, w szczególności w aktach rangi ustawowej. Ponadto regulacje zawarte w aktach o takim charakterze mają na celu jedynie uzupełnienie wydanych przez inne podmioty przepisów powszechnie obowiązujących, kształtujących prawa i obowiązki ich adresatów. Podkreślił również, że formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, ustawodawca przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nieobjętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany.

Zgodnie z art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela, odnośnie dodatku za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego oraz za warunki pracy Rada upoważniona jest do określenia wysokości stawek tych dodatków oraz szczegółowych warunków ich przyznawania. Stanowiąc w powyższym zakresie, Rada zobowiązana była również do

uwzględnienia regulacji rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 181 ze zm.).

W ocenie Wojewody [REDAKCYJNE] regulacje zawarte w § 4 ust. 3, § 6 ust. 4 i ust.5, § 8, § 10 ust. 1 pkt 2 i pkt 3, § 11 i § 13 ust. 4 przedmiotowej uchwały naruszają w sposób istotny wskazane na wstępie skargi przepisy prawa.

W § 4 ust. 3 uchwały Rada Miejska w [REDAKCYJNE] stanowiąc odnośnie dodatku za wysługę lat postanowiła, że dodatek za wysługę lat wypłaca się w terminie wypłaty wynagrodzenia i nie łączy się z zasiłkami z ubezpieczenia społecznego. W ocenie organu nadzoru Rada, stanowiąc odnośnie dodatku za wysługę lat, zgodnie z art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela, posiada kompetencje do określenia wysokości stawek tego dodatku oraz szczegółowych warunków jego przyznawania, nie jest natomiast uprawniona do wskazywania momentu wypłaty wynagrodzenia. Działanie polegające na określeniu w uchwale momentu wypłaty wynagrodzenia w sposób istotny narusza art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela, zaś moment wypłaty wynagrodzenia dla nauczycieli został określony w art. 39 ust. 3 Karty Nauczyciela. Ponadto norma kompetencyjna z art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela nie upoważnia Rady do stanowienia, czy dodatek za wysługę lat łączy się z zasiłkami z ubezpieczenia społecznego.

Stanowiąc odnośnie dodatku motywacyjnego, w § 6 ust. 4 Rada postanowiła, że: „Dodatek motywacyjny nie przysługuje nauczycielowi przebywającemu na urlopie dla poratowania zdrowia. Prawo do dodatku motywacyjnego wygasa w momencie przejścia nauczyciela na urlop. Ponowne przyznanie dodatku może nastąpić po upływie 6 miesięcy od powrotu nauczyciela z urlopu.” Natomiast w § 6 ust. 5 uchwały postanowiła, że: „Dodatek motywacyjny nie przysługuje za czas trwania urlopu macierzyńskiego i wychowawczego oraz w okresie przebywania w stanie nieczynnym.” W ocenie organu nadzoru wskazanie przez Radę sytuacji, kiedy nauczycielowi nie przysługuje dodatek motywacyjny, nie znajduje uzasadnienia w normie kompetencyjnej art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela, na podstawie której podjęto uchwałę. Przyznanie dodatku motywacyjnego uwarunkowane jest spełnieniem przesłanek określonych w § 6 rozporządzenia. Rada upoważniona jest do dookreślenia tychże przesłanek, nie posiada natomiast kompetencji do pozbawienia nauczycieli dodatku motywacyjnego. Ponadto

odnośnie składników wynagrodzenia przysługujących w okresie przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia ustawodawca stanowił już w art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela. Rada nie posiada więc kompetencji do ponownego stanowienia odnośnie tej kwestii.

W § 8 kwestionowanej uchwały Rada postanowiła, że: „Dodatek motywacyjny wypłaca się z góry, w terminie wypłaty wynagrodzenia.” Zapis ten w związku z treścią art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela został podjęty bez upoważnienia ustawowego, a ponadto reguluje kwestię uregulowaną już przez ustawodawcę w art. 39 Karty Nauczyciela.

Stanowiąc odnośnie dodatku funkcyjnego Rada Miejska w [REDAKTOWANO] w § 10 ust. 1 pkt 2 uchwały postanowiła, że wysokość dodatku funkcyjnego dla dyrektora szkoły, w granicach stawek określonych w „Tabeli dodatków funkcyjnych”, ustala oraz przyznaje Burmistrz [REDAKTOWANO], uwzględniając w szczególności: efektywność funkcjonowania szkoły, w tym: racjonalne i efektywne gospodarowanie środkami finansowymi, prawidłowo prowadzoną politykę kadrową, umiejętne pozyskiwanie środków w ramach działalności szkoły, współpracę z organem prowadzącym i innymi jednostkami organizacyjnymi Gminy [REDAKTOWANO]. W § 10 ust. 1 pkt 3 uchwały Rada postanowiła natomiast, że wysokość dodatku funkcyjnego dla dyrektora szkoły, w granicach stawek określonych w „Tabeli dodatków funkcyjnych”, ustala oraz przyznaje Burmistrz [REDAKTOWANO], uwzględniając w szczególności: wyniki nauczania, w tym wyniki klasyfikacji rocznej, wyniki egzaminów, osiągnięcia w olimpiadach, konkursach, zawodach. Organ nadzoru wskazał, że zgodnie z art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela, odnośnie dodatku funkcyjnego, Rada Miejska w [REDAKTOWANO] została upoważniona do określenia wysokości stawek tego dodatku oraz szczegółowych warunków jego przyznawania. Natomiast zgodnie z § 5 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy, do uzyskania dodatku funkcyjnego uprawnieni są nauczyciele, którym powierzono: 1) stanowisko dyrektora lub wicedyrektora przedszkola, szkoły, placówki lub innej jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 1 ust. 1 i 1a Karty Nauczyciela, zwanej dalej „szkołą”, albo inne stanowisko kierownicze przewidziane w statucie szkoły; 2) sprawowanie funkcji: a) wychowawcy klasy, b) doradcy metodycznego lub nauczyciela - konsultanta, c) opiekuna stażu. Z powyższego

zdaniem organu nadzoru wynika, że już sam fakt powierzenia nauczycielowi w/w funkcji powoduje powstanie prawa do dodatku funkcyjnego. Organ prowadzący szkołę określa wysokości stawek dodatku funkcyjnego i szczegółowe warunki jego przyznawania, nie posiada natomiast upoważnienia do określania dodatkowych kryteriów ocennych, warunkujących ustalenie wysokości dodatku funkcyjnego. Wprowadzając takie kryteria Rada działa w sposób sprzeczny z normą kompetencyjną art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela. W ocenie organu nadzoru ustalenie wysokości dodatku funkcyjnego nie może być zależne od efektywności funkcjonowania szkoły, czy wyników nauczania. Powyższe, w ocenie organu nadzoru, uzasadnia stwierdzenie nieważności § 10 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 przedmiotowej uchwały.

W § 11 uchwały Rada postanowiła, że: „Dodatek funkcyjny jest przyznawany na okres nie krótszy niż 6 miesięcy i nie dłuższy niż rok. Zmiana wysokości dodatku funkcyjnego nie wymaga stosowania okresu wypowiedzenia dłuższego niż jeden miesiąc.” W ocenie organu nadzoru, zamieszczając w zaskarżonej uchwale powyższą regulację Rada naruszyła prawo w sposób istotny. Wskazanie minimalnego okresu na jaki przyznawany jest dodatek funkcyjny stoi w sprzeczności z § 5 rozporządzenia. Do uzyskania dodatku funkcyjnego uprawnieni są nauczyciele, którym powierzono stanowisko określone w § 5 rozporządzenia. Zdaniem organu nadzoru, pozostawienie w treści przedmiotowego regulaminu zapisu o treści zawartej w § 11 może stanowić dla osób pełniących funkcję dyrektora szkoły przepisy mniej korzystne niż regulacje aktów normatywnych wyższego rzędu. Pozostawienie regulacji § 11 w określonych przypadkach mogłoby powodować, że osoba, która zostanie wyznaczona do pełnienia funkcji dyrektora szkoły przez okres krótszy niż 6 miesięcy, nie otrzyma dodatku funkcyjnego. Tymczasem dodatek ten przysługuje z tytułu pełnienia funkcji. Rada nie jest upoważniona do wprowadzania dodatkowych warunków i ograniczeń czasowych.

Uzasadniając żądanie stwierdzenia nieważności także zdania drugiego § 11 uchwały organ nadzoru podniósł, że upoważnienie dla Rady do podjęcia przedmiotowej uchwały nie obejmuje stanowienia odnośnie okresu wypowiedzenia stosowanego przy zmianie wysokości dodatku funkcyjnego. Kwestie dotyczące okresów wypowiedzenia przy zmianie warunków płacy ustawodawca uregulował w Kodeksie pracy w Rozdziale II, Oddział 3.

Powyższe w ocenie organu nadzoru czyni zasadnym wniosek o stwierdzenie nieważności § 11 uchwały.

W § 13 ust. 4 uchwały Rada postanowiła, że: „Dodatki funkcyjne nie przysługują w okresie urlopu dla poratowania zdrowia, w okresach za które nie przysługuje wynagrodzenie zasadnicze oraz od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczyciel zaprzestał pełnienia z innych powodów obowiązków, do których jest przypisany ten dodatek, a jeżeli zaprzestanie pełnienia obowiązków nastąpiło od pierwszego dnia miesiąca - od tego dnia.” Powyższą regulacją Rada wskazała okresy, kiedy nauczycielowi nie przysługuje dodatek funkcyjny, do czego – w kontekście normy kompetencyjnej zawartej w art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela - nie posiada kompetencji.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w [REDAKTOWANO] wniosła o oddalenie skargi w zakresie stwierdzenia nieważności § 6 ust. 5 oraz § 10 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 zaskarżonej uchwały i umorzenie postępowania w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu podała, że po zapoznaniu się z treścią skargi Rada Miejska w [REDAKTOWANO] postanowiła uchylić zapisy § 4 ust. 3, § 6 ust. 4, § 8 oraz § 13 ust. 4 uchwały, uznając za zasadne zastrzeżenia organu nadzoru, a ponadto dokonała zmiany § 11 uchwały w sposób adekwatny do uwag wskazanych w treści skargi, podejmując w dniu [REDAKTOWANO] r. uchwałę Nr [REDAKTOWANO] w sprawie zmiany uchwały Nr [REDAKTOWANO] Rady Miejskiej w [REDAKTOWANO] z dnia [REDAKTOWANO] r. w sprawie uchwalenia regulaminu określającego wysokość stawek i szczegółowe warunki przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego, szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw oraz wysokość i warunki wypłacania nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy nauczycieli wszystkich stopni awansu zawodowego zatrudnionych w szkołach i placówkach oświatowych, dla których organem prowadzącym jest Gmina [REDAKTOWANO].

W pozostałym zakresie Rada nie zgodziła się z treścią zarzutów organu nadzoru. Uznała za błędne stanowisko tego organu jakoby § 6 ust. 5 zaskarżonej uchwały wykraczał poza granice delegacji ustawowej wskazanej w art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela. W ocenie Rady powyższy przepis ustawy dopuszcza dokonanie takiej regulacji, jak zawarta w treści uchwały. Rada podała, że przedmiotem zaskarżonej regulacji jest jednoznaczne określenie, że w określonej sytuacji dodatek motywacyjny nie będzie przyznawany. Dotyczy to sytuacji faktycznego niewykonywania pracy z

przyczyn nie leżących po stronie szkoły. Dopuszczalnym jest w ocenie Rady nieprzyznawanie dodatku motywacyjnego nauczycielowi, który nie świadczy pracy na rzecz szkoły, a tym samym nie spełnia podstawowej przesłanki otrzymania dodatku motywacyjnego wskazanej w § 6 ust. 1 uchwały, tj.: uzależnienia wynagrodzenia od osiąganych wyników w pracy. Brak faktycznego wykonywania pracy w sposób oczywisty wyłącza możliwość otrzymania dodatku motywacyjnego związanego z efektami pracy, czyli wynagrodzenia uznaniowego związanego z efektem czynności nauczyciela podczas wykonywania pracy oświatowej. W ocenie Rady zapis art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela dopuszcza regulacje związane z przyznawaniem dodatku motywacyjnego w sytuacji wskazanej w § 6 ust. 5 uchwały albowiem delegacja ustawowa nie ogranicza się wyłącznie do kwestii wysokości, ale również określenia szczegółowych warunków przyznania dodatku motywacyjnego, co oznacza, że dopuszczalne jest dokonanie zapisu nie tyle pozbawiającego tego dodatku, jak przyjmuje organ nadzoru, co określającego, że w okresie szczególnej nieobecności w pracy dodatek motywacyjny nie przysługuje, a więc nie może być przyznany. Brak jest stwierdzenia, że nauczyciel ma być pozbawiony dodatku. Wskazano jedynie o braku podstaw do uzyskania prawa do dodatku motywacyjnego w okresie nieobecności i niemożności świadczenia pracy na rzecz szkoły w okolicznościach wskazanych w treści przepisu. Rada dodała, że zasiłek macierzyński oraz zasiłek wychowawczy regulują przepisy o świadczeniach chorobowych i wypłata powyższych należności znajduje się w gestii Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nie zaś szkół. Tym samym szkoła nie będzie miała wpływu na wysokość powyższych zasiłków i ich składników. Zatem zakres regulacji w/w przepisu uchwały nie skutkuje negatywnie dla nauczycieli. W związku z powyższym zarzut nieważności § 6 ust. 5 w/w uchwały należy zdaniem Rady Miejskiej uznać za błędny i nieuprawniony.

Bezasadne jest także w ocenie Rady żądanie dotyczące nieważności § 10 ust. 1 pkt 2 i 3 uchwały. Rada podała, że bezspornym jest, iż wysokość dodatku funkcyjnego dla osób zarządzających w jednostkach oświaty jest „widelkowa”. Organ prowadzący może, a nawet jest zobligowany do dokonania ustalenia jasnych i rzetelnych kryteriów związanych z wysokością poszczególnego dodatku, szczególnie że konkretnego ustalenia wysokości dodatku dokonuje Burmistrz lub dyrektor szkoły. W ocenie Rady Miejskiej w Nowogrodźcu zapisy § 10 ust. 1 pkt 2 i 3 uchwały powyższe wymogi spełniają. Wskazują bowiem, że wysokość dodatku funkcyjnego jest uzależniona nie tylko od wielkości szkoły, ale również od rzeczywistych umiejętności menedżerskich osoby piastującej stanowisko kierownicze w oświacie oraz od wymiernych efektów pracy.

Bezspornym jest, że kryteria wskazane w powyższych przepisach uchwały są obiektywne i nie budzą wątpliwości co do celowości ich wskazania. Nie budzi również wątpliwości, że obecnie w oświacie stawiane są wymogi związane z praktycznymi umiejętnościami zarządzania, inicjatywą w zakresie pozyskiwania środków pozabudżetowych oraz jakością kształcenia. Takie też priorytety uznała za zasadne przyjąć Rada Miejska w Nowogrodźcu, wskazując w oparciu o jakie kryteria Burmistrz oraz dyrektorzy szkół mają ustalać wysokość poszczególnego dodatku funkcyjnego, który jednak nie musi być identyczny nawet na podobnych stanowiskach.

W ocenie Rady zarzut Wojewody jest błędny w związku z czym powinien zostać oddalony. Zgodnie bowiem z treścią art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela Rada Miejska w [REDAKTOWANO] jest uprawniona do określenia szczegółowego warunków przyznawania dodatku funkcyjnego. W treści tego wyrażenia mieści się również, zdaniem Rady, pojęcie sprecyzowania kryteriów przyznania dodatku funkcyjnego w sytuacji, gdy dopuszczono do „widelkowego” określenia wysokości dodatku funkcyjnego. Oznacza to, że przyjęcie przedmiotowej regulacji jest dopuszczalne i odpowiada zakresowi delegacji ustawowej.

W toku postępowania Wojewoda [REDAKTOWANO], w związku z podjęciem przez Radę Miejską w [REDAKTOWANO] w dniu [REDAKTOWANO] r. uchwały zmieniającej zaskarżoną uchwałę, w piśmie procesowym z dnia 7 października 2008 r. cofnął skargę w części dotyczącej § 4 ust. 3, § 6 ust. 4, § 8, § 11 zdanie drugie oraz § 13 ust. 4. Podtrzymał natomiast skargę w części dotyczącej żądania stwierdzenia nieważności § 6 ust. 5, § 10 ust. 1 pkt 2 i pkt 3. Ponadto w związku z nadaniem nowego brzmienia § 11 zdanie drugie, wniósł o stwierdzenie nieważności § 11 zdanie pierwsze w brzmieniu: „Dodatek funkcyjny jest przyznawany na okres nie krótszy niż 6 miesięcy i nie dłuższy niż rok”.

Wojewoda podtrzymał zawarte w skardze stanowisko dotyczące żądania stwierdzenia nieważności § 6 ust. 5 zaskarżonej uchwały, zarzucając, że Rada nie posiada kompetencji do określania, kiedy dodatek motywacyjny nie przysługuje. Podał, że kwestie wypłaty zasiłku macierzyńskiego i zasiłku wychowawczego są uregulowane w innych aktach normatywnych wyższego rzędu. Rada nie posiada więc kompetencji do dookreślania tych regulacji poprzez wskazywanie, jakie składniki wynagrodzenia przysługują, a jakie nie przysługują w trakcie urlopu macierzyńskiego i wychowawczego.

Również odnośnie § 10 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 przedmiotowej uchwały organ nadzoru podtrzymał stanowisko wyrażone w skardze podnosząc, że w jego ocenie Rada naruszyła

art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela oraz § 5 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy, wywodząc, że już sam fakt powierzenia nauczycielowi określonych funkcji powoduje powstanie prawa do dodatku funkcyjnego i Rada nie jest władna wprowadzać dodatkowych kryteriów cennych, od których spełnienia uzależniona jest wysokość tego dodatku.

Organ nadzoru ponadto wskazał, że mocą uchwały Nr [REDAKCYJNA] Rada nadała nowe brzmienie zdaniu drugiemu § 11. Nadanie nowego brzmienia zdaniu drugiemu § 11 nie pozbawiło mocy obowiązującej regulacji § 11 zdanie pierwsze w brzmieniu: „Dodatek funkcyjny jest przyznawany na okres nie krótszy niż 6 miesięcy i nie dłuższy niż rok”. W zakresie § 11 zdanie pierwsze organ nadzoru podtrzymał stanowisko wyrażone w skardze podnosząc, że wskazanie minimalnego okresu, na jaki przyznawany jest dodatek funkcyjny stoi w sprzeczności z § 5 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy oraz przepisów Kodeksu pracy. Powołał się na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 11 sierpnia 2008 r. sygn. akt IV SA/Wr 176/08, w którym to wyroku, odnosząc się wprawdzie do określenia w regulaminie wynagradzania nauczycieli sytuacji, kiedy nauczycielowi nie przysługuje dodatek funkcyjny, Sąd ten wskazał, że „w kompetencji określonej w art. 30 ust. 6 ustawy Karta Nauczyciela do ustalania szczegółowych warunków przyznawania dodatków nie mieści się możliwość odbierania elementów wynagrodzenia przyznanego ustawą. Dodatek funkcyjny przysługuje w okresie sprawowania funkcji i za ten okres powinien być nauczycielowi wypłacony.” Teza ta, zdaniem organu nadzoru, pozostaje aktualna także odnośnie regulacji § 11 zdanie pierwsze zaskarżonej uchwały. Mając powyższe na uwadze organ nadzoru podtrzymał skargę w zakresie § 11 zdanie pierwsze w brzmieniu: „Dodatek funkcyjny jest przyznawany na okres nie krótszy niż 6 miesięcy i nie dłuższy niż rok”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

Stosownie do art. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.), sądy administracyjne są właściwe

do badania zgodności z prawem zaskarżonych aktów administracyjnych. Uchwała rady gminy jest prawidłowa, jeżeli jest zgodna z przepisami prawa, które zawierają upoważnienie do wydania takiego aktu oraz określają tryb postępowania prawodawczego. Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) zwanej dalej p.p.s.a., sądy administracyjne zostały powołane do orzekania w sprawach skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego.

Przesłanki zgodności z prawem uchwały rady gminy określone zostały w art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.). Według tego przepisu uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Podstawą stwierdzenia nieważności takiego aktu jest zatem uznanie, że doszło do istotnego naruszenia prawa.

Samorząd terytorialny jest elementem władzy wykonawczej państwa. Wykonuje on część zadań należących do tej władzy (art. 163 Konstytucji RP). Konstytucja RP przyznaje jednostkom samorządu terytorialnego samodzielność w zakresie ich uprawnień, podlegającą ochronie sądowej (art. 165 Konstytucji RP). Działalność ta podlega jednak nadzorowi wskazanych organów z punktu widzenia legalności (art. 171 Konstytucji RP w związku z art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym). Działalność prowadzona przez organy samorządu terytorialnego opiera się zatem na ustawach i musi się mieścić w granicach ustanowionych przez ustawy. Zgodność działania organów samorządu terytorialnego z prawem podlega nadzorowi organów administracji rządowej. Władcze wkroczenie organu nadzoru w działalność organu samorządu terytorialnego naruszającą ustawy nie jest zatem ograniczeniem konstytucyjnie oraz ustawowo zagwarantowanej samodzielności samorządu terytorialnego.

Według powołanego art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym: „Uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia organowi nadzoru uchwały lub zarządzenia”. Przepis ten określa sposób wykonywania nadzoru oraz skutki prawne stwierdzenia nieważności uchwały. Organ nadzoru ma zatem obowiązek stwierdzenia nieważności uchwały, która w sposób istotny narusza prawo. Z powyższego wynika, że każda uchwała rady gminy dotknięta istotnymi wadami prawnymi jest nieważna od dnia jej podjęcia.

Niesporne jest, że zaskarżona uchwała ma charakter normatywny. Jako akt prawa miejscowego, uchwała powinna spełniać wymogi prawne ustanowione dla tej

kategorii aktów źródeł prawa. Punktem wyjścia tych wymogów jest regulacja art. 87 ust.2 Konstytucji RP, według którego źródłami powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego. Artykuł 94 Konstytucji RP stanowi, że organy jednostek samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie ustaw i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, a zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Konstytucja zatem po części reguluje bezpośrednio tryb prawodawczy, po części zaś odsyła do ustawy zwykłej, którą jest ustawa o samorządzie gminnym. W rozdziale 4 „Akty prawa miejscowego stanowione przez gminę” dokonano podziału owych aktów na dwie kategorie, a mianowicie na akty wykonawcze (do ustawy o samorządzie gminnym i do innych ustaw) oraz na akty porządkowe. Zaskarżona uchwała jest wykonawczym aktem prawa miejscowego. Została bowiem wydana z powołaniem się i w wykonaniu upoważnień ustawowych, zawartych w art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (j.t. Dz. U. z 2006 r. Nr 96, poz. 674 ze zm.).

Dla rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy istotna jest wykładnia powołanych ustawowych przepisów o kompetencjach prawodawczych rady gminy, a także przepisów ustawowych regulujących materię normowaną zaskarżoną uchwałą, stanowiących upoważnienie do wydania zaskarżonej uchwały.

Wbrew odmiennemu w tym względzie stanowisku skarżącej, za trafne uznać należy zarzuty skargi dotyczące przekroczenia przez Radę Miejską w [REDAKTOWANE] zakresu upoważnienia ustawowego przez przepisy § 6 ust. 5, § 10 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 oraz zdanie 1 § 11 zaskarżonej uchwały. W doktrynie i w orzecznictwie panuje bowiem zgodność co do nakazu ścisłej wykładni prawodawczych norm kompetencyjnych, zakazu stosowania wykładni rozszerzającej oraz zakazu stosowania analogii. Organ administracji wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Nie jest upoważniony ani do regulowania tego, co zostało już ustawowo uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego.

Zaskarżona uchwała Rady Miejskiej w [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] Nr [REDAKTOWANE] w sprawie uchwalenia Regulaminu określającego wysokość stawek i szczegółowe warunki przyznawania dodatków do wynagradzania zasadniczego, szczegółowe warunki przyznawania i wypłacania wynagrodzenia za godziny

ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw oraz wysokości i warunki wypłacania nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy nauczycieli wszystkich stopni awansu zawodowego zatrudnionych w szkołach i placówkach oświatowych, dla których organem prowadzącym jest Gmina ██████████ została podjęta z powołaniem się na przepis art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 30 ust. 6 i 6a, art. 34 ust. 1, art. 49 ust. 1 pkt 1 i art. 54 ust. 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (j.t. Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.), zwanej dalej Kartą Nauczyciela.

Zgodnie z art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela, organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego, uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia, określa corocznie dla nauczycieli poszczególnych stopni awansu zawodowego, w drodze regulaminu obowiązującego od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia: wysokość stawek dodatków za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego, za warunki pracy, oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków, z zastrzeżeniem art. 33 i 34 (pkt 1), szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 3 (pkt 2), wysokość i warunki wypłacania składników wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 4, o ile nie zostały one określone w ustawie lub w odrębnych przepisach (pkt 3) – w taki sposób, aby średnie wynagrodzenie nauczycieli, składające się ze składników, o których mowa w ust. 1, odpowiadały na obszarze danej jednostki samorządu terytorialnego co najmniej, średnim wynagrodzeniom nauczycieli, o których mowa odpowiednio w ust. 3 i 4.

Podkreślenia wymaga, że Karta Nauczyciela stanowi pragmatyk służbowy regulujący m.in. kwestie wynagrodzenia nauczyciela. Na pierwszeństwo regulacji szczególnych w stosunku do określonych grup zawodowych wskazuje przepis art. 5 Kodeksu pracy. Pierwszeństwo regulacji Karty Nauczyciela dotyczy materii nieobjętej unormowaniem Kodeksu pracy, co podkreśla art. 91c Karty Nauczyciela. Na mocy Karty Nauczyciela nauczycielom przysługują dodatki, które są związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela i które według art. 30 ust. 1 Karty Nauczyciela stanowią składnik wynagrodzenia.

W przypadku składników wynagrodzenia nauczycieli takich jak: dodatek motywacyjny, za wysługę lat, funkcyjny oraz za warunki pracy upoważnienie do wydania przez organ prowadzący szkołę regulaminu dotyczy takich kwestii jak

określenie wysokości stawek tych dodatków i oraz szczegółowych warunków ich przyznawania (art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela). Z przepisu tego jednoznacznie wynika, że Rada Gminy ma określić wysokość dodatków oraz warunki ich przyznawania. Wszelkie inne regulacje dotyczące tychże dodatków wykraczają poza przyznane w/w przepisem prawa kompetencje. Kwestie dodatków reguluje ponadto rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagrodzenia za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 181).

W zakwestionowanym przez organ nadzoru § 6 ust. 5 zaskarżonej uchwały Rada postanowiła, że: „Dodatek motywacyjny nie przysługuje za czas trwania urlopu macierzyńskiego i wychowawczego oraz w okresie przebywania w stanie nieczynnym.” Zgodzić się należy ze stanowiskiem Wojewody ██████████ że wskazanie przez Radę sytuacji, kiedy nauczycielowi nie przysługuje dodatek motywacyjny, nie znajduje uzasadnienia w normie kompetencyjnej art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela. Przyznanie dodatku motywacyjnego uwarunkowane jest spełnieniem przesłanek określonych w § 6 w/w rozporządzenia. Trafnie zauważa organ nadzoru, że Rada upoważniona jest do dookreślenia zawartych w rozporządzeniu przesłanek. Nie posiada natomiast kompetencji do pozbawienia nauczycieli dodatku motywacyjnego. Wskazanie w zaskarżonym paragrafie uchwały, kiedy dodatek motywacyjny nauczycielowi nie przysługuje, w istocie prowadzi do pozbawienia nauczyciela owego dodatku. W określeniu z art. 30 ust. 6 pkt 1) Karty Nauczyciela „szczegółowe warunki przyznawania dodatków” nie mieści się kompetencja organu prowadzącego szkołę do wskazywania sytuacji, w których dodatki, o jakich mowa w ust. 1 pkt 2 art. 30 Karty Nauczyciela, nie będą przysługiwały. Trafnie także zauważa organ nadzoru, że odnośnie składników wynagrodzenia przysługujących w okresie przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia ustawodawca stanowią już w art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela, w związku z czym Rada nie posiada kompetencji do ponownego stanowienia odnośnie tej kwestii. Kwestie bowiem wypłaty zasiłku macierzyńskiego i zasiłku wychowawczego są uregulowane w innych aktach normatywnych wyższego rzędu. Rada nie posiada więc kompetencji do dookreślania tych regulacji poprzez wskazywanie, jakie składniki wynagrodzenia przysługują, a jakie nie przysługują w trakcie urlopu macierzyńskiego i wychowawczego, co uczyniła w § 6 ust. 5 zaskarżonej uchwały.

W tej sytuacji Sąd stwierdził nieważność § 6 ust. 5 zaskarżonej uchwały z powodu istotnego naruszenia art. 30 ust. 6 pkt 1) Karty Nauczyciela.

Za trafne także uznać należy stanowisko organu nadzoru, że § 10 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 zaskarżonej uchwały w sposób istotny narusza art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela. W § 10 ust. 1 pkt 2 uchwały Rada postanowiła, że: „Wysokość dodatku funkcyjnego dla dyrektora szkoły, w granicach stawek określonych w „Tabeli dodatków funkcyjnych”, ustala oraz przyznaje Burmistrz [REDAKTOWANE], uwzględniając w szczególności: (...) 2) efektywność funkcjonowania szkoły, w tym: a) racjonalne i efektywne gospodarowanie środkami finansowymi, b) prawidłowo prowadzoną politykę kadrową, c) umiejętne pozyskiwanie środków w ramach działalności szkoły, d) współpracę z organem prowadzącym i innymi jednostkami organizacyjnymi Gminy [REDAKTOWANE]” W § 10 ust. 1 pkt 3 uchwały Rada postanowiła natomiast, że: „Wysokość dodatku funkcyjnego dla dyrektora szkoły, w granicach stawek określonych w „Tabeli dodatków funkcyjnych”, ustala oraz przyznaje Burmistrz [REDAKTOWANE] uwzględniając w szczególności: (...) 3) wyniki nauczania, w tym: a) wyniki klasyfikacji rocznej, b) wyniki egzaminów, c) osiągnięcia w olimpiadach, konkursach, zawodach.” Wskazać należy, że zgodnie z art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela, odnośnie dodatku funkcyjnego, Rada Miejska w [REDAKTOWANE] została upoważniona do określenia wysokości stawek tego dodatku oraz szczegółowych warunków jego przyznawania. Według przepisu § 5 w/w rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy, do uzyskania dodatku funkcyjnego uprawnieni są nauczyciele, którym powierzono: 1) stanowisko dyrektora lub wicedyrektora przedszkola, szkoły, placówki lub innej jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 1 ust. 1 i 1a Karty Nauczyciela, zwanej dalej "szkołą", albo inne stanowisko kierownicze przewidziane w statucie szkoły; 2) sprawowanie funkcji: a) wychowawcy klasy, b) doradcy metodycznego lub nauczyciela - konsultanta, c) opiekuna stażu. Z powyższego wynika, że już sam fakt powierzenia nauczycielowi w/w funkcji powoduje powstanie prawa do dodatku funkcyjnego, a organ prowadzący szkołę określa jedynie wysokość stawek dodatku funkcyjnego i szczegółowe warunki jego przyznawania. Nie posiada natomiast upoważnienia do określania dodatkowych kryteriów ocennych, warunkujących ustalenie wysokości dodatku funkcyjnego. Wprowadzając takie

kryteria Rada wykracza poza kompetencje przyznane jej normą kompetencyjną z art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela. Ustanowienie przez Radę dodatkowych, nieprzewidzianych przepisami prawa kryteriów przyznania dodatku funkcyjnego, nie mieści się w pojęciu „szczegółowych warunków przyznawania dodatku funkcyjnego”, co oznacza, że regulacja zawarta w § 10 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 nie odpowiada zakresowi delegacji ustawowej. Podniesiona w tym zakresie w odpowiedzi na skargę argumentacja Rady nie może odnieść zamierzonego skutku. Ustalenie przez organ prowadzący szkołę wysokości dodatku funkcyjnego w zależności od efektywności funkcjonowania szkoły, czy wyników nauczania nie mieści się w normie kompetencyjnej z art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela, co w ocenie Sądu uzasadnia stwierdzenie nieważności § 10 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 zaskarżonej uchwały.

Za trafne Sąd orzekający w sprawie uznał stanowisko organu nadzoru, że mimo iż Rada Miejska w [REDAKTOWANE] w związku z zarzutami skargi, uchwałą z dnia [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE]. Nr [REDAKTOWANE] dokonała zmiany m.in. § 11 przez nadanie nowego brzmienia zdaniu 2 owego paragrafu, to jednak zmiana ta nie pozbawiła mocy obowiązującej regulacji zawartej w § 11 zdanie 1 w brzmieniu: „Dodatek funkcyjny jest przyznawany na okres nie krótszy niż 6 miesięcy i nie dłuższy niż rok”. Zgodzić się należy także ze stanowiskiem organu nadzoru, że powyższa regulacja w sposób istotny narusza prawo. Wskazanie minimalnego okresu na jaki przyznawany jest dodatek funkcyjny stoi bowiem w sprzeczności z § 5 w/w rozporządzenia i nie znajduje oparcia w kompetencji rady określonej w art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela. Zgodnie z § 5 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy: „Do uzyskania dodatku funkcyjnego uprawnieni są nauczyciele, którym powierzono: 1) stanowisko dyrektora lub wicedyrektora przedszkola, szkoły, placówki lub innej jednostki organizacyjnej (...), albo inne stanowisko kierownicze przewidziane w statucie szkoły; 2) sprawowanie funkcji: a) wychowawcy klasy, b) doradcy metodycznego lub nauczyciela – konsultanta, c) opiekuna stażu.” Z przepisu tego w sposób jednoznaczny wynika, że dodatek funkcyjny przysługuje z tytułu pełnienia wymienionych w powyższym przepisie prawa funkcji. W wielu dotychczasowych orzeczeniach (m.in. w wyroku z dnia 18.11.2008r. sygn. IV SA/Wr 372/08, nie publ.) sąd administracyjny podkreślał, że dodatek funkcyjny różni się od wszystkich innych

dodatków tym, że jest ściśle i bezpośrednio związany z funkcją wykonywaną przez pracownika. Jest to stały składnik wynagrodzenia pracownika na stanowisku kierowniczym. Sam fakt, że pracownikowi powierzono określoną funkcję kierowniczą uzasadnia jego prawo nie tylko do wynagrodzenia zasadniczego związanego z wykonywaniem tej funkcji, lecz również do dodatku funkcyjnego, jeżeli obowiązujące przepisy przewidują dla tego stanowiska dodatek funkcyjny, jak to ma miejsce w niniejszym przypadku. Brak jest zatem podstaw prawnych do wprowadzania przez organ prowadzący szkołę dodatkowych warunków i ograniczeń czasowych w zakresie prawa pracownika do dodatku funkcyjnego.

Dodać należy, że w powołanym przez Wojewodę [REDAKTOR] wyroku z dnia 11 sierpnia 2008 r. sygn. akt IV SA/Wr 176/08 Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu wskazał, że w kompetencji rady określonej w art. 30 ust. 6 pkt 1 ustawy Karta Nauczyciela do ustalania szczegółowych warunków przyznawania dodatków nie mieści się możliwość odbierania elementów wynagrodzenia przyznanego ustawą. Dodatek funkcyjny przysługuje w okresie sprawowania funkcji i za ten okres powinien być nauczycielowi wypłacony. Teza ta pozostaje aktualna także odnośnie regulacji § 11 zdanie pierwsze zaskarżonej uchwały.

Mając powyższe na uwadze Wojewódzki Sąd Administracyjny na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. stwierdził nieważność § 6 ust. 5, § 10 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 oraz § 11 zdanie pierwsze zaskarżonej uchwały (pkt I wyroku). O wykonalności uchwały w zakwestionowanej części orzeczono na podstawie art. 152 p.p.s.a. (pkt III wyroku).

W pkt II wyroku Sąd, na podstawie art. 161 § 1 p.p.s.a., orzekł o umorzeniu postępowania sądowoadministracyjnego w pozostałym zakresie wobec cofnięcia skargi przez Wojewodę [REDAKTOR] w tej części, w związku z podjęciem przez Radę Miejską w [REDAKTOR] w dniu [REDAKTOR] uchwały Nr [REDAKTOR] w sprawie zmiany uchwały będącej przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie, którą to uchwałą Rada Miejska w [REDAKTOR] uchyliła zakwestionowane przez organ nadzoru regulacje § 4 ust. 3, § 6 ust. 4, § 8 oraz § 13 ust. 4 zaskarżonej uchwały.